

Observatoriu ese de doue ori in
septembra, mercurea si sambata.

Pretiul

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl.,
pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa
cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis
cu post'a in laintrulu monarchiei
pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl.
— In strainatate pe 1 anu 10 fl.
sieu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. sieu
11 franci; — numeri singuratici se
dau cate cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politico, national-economicu si literariu.

Ori-ce inserate,
se platescu pe serie seu linia, cu
litere merunte garmondu, la prima
publicare cate 7 cr., la adou'a si a
treia cate 6 cr. v. a. si preste aceea
30 cr. de timbru la tesaurul publicu.

Prenumeratiunile se pot face in
modulu celu mai usioru prin assem-
natuile poste statului, adresate de
a dreptulu la Redactiunea Diariului
Observatoriul in Sibiu.

Nr. 70.

Sibiu, 1/13 Septembre 1879.

Anulu II.

Abonamentu nou la „Observatoriulu“.

Prin acesta se deschide abonamentu nou pe
triluniul Octobre—Decembrie a. c. si anume:

cu 2 fl. v. a. in laintrulu monarchiei,
cu 2 fl. 50 cr. sieu 6 franci in strainatate.

Acei p. t. domni abonati alu caroru abo-
namentu espira cu ultim'a Septembre st. v. sunt
rogati a'si reinnoi abonamentulu de timpuriu, pentru
că se nu sufere intrerupere in spedarea diariului.

Banii de abonamentu se transmitu mai usioru
si mai siguru prin asemnatuile postale (mandate)
de a dreptulu la: „Observatoriulu“ in Sibiu.

Esemplarie complete mai avemu vre-o ceteva
atatu dela inceputulu anului, catu si din semestrulu
alu douilea.

Conditinile de abonamentu se potu vedea in
fruntea diariului.

Redactiunea.

Din sala tribunalului dela Sibiu.

Istoria patriei inaintea juriului.

(Urmare si fine.)

Eminentele discursu aparatori alu persoanei si
totuodata alu dreptului, pronuntiatu in 3 Sept.
de catra on. domnu advocatu Albert Arz de
Straussenburg ilu reproducemus catu se poate
mai pre largu si cu atatu mai virtosu, ca e forte
instructivu si poate servit de indreptariu pentru alti
publicisti transilvani, romani ori sasi, cati voru
mai avea soraea ca se cada in man'a procurorilor
pentru publicari de documente istorice.

Dupace a resumatu si determinatu pe scurtu
statulu cestienei pe temeiu actelor, incepndu
din dio'a in care G. Baritiu promise dela Beiusu
copia documentelor, dn. Arz face critic'a acusei
asia cum fusesera ea formulata de catra dn. procuror
si afia, ca precum alte-ori, asia si asta-data aceea
nu e conforma cu legea.

§. 25 din ordonant'a ministeriale, prin care
se reguledia procedura la curtile de jurati, tine
curat, ca in actulu de acusa trebue se se arate
anumitu, nu numai tiparit'a (carte, diariu) incriminata,
ci si singuratecele passage sau parti, pe
care procurorul isi intemeiedea acusa sa. Cum
trebuie se fia intielesa acesta decisiune, se cunosc
din §. 72 alu aceleiasi ordonantie, dupa care un'a
din intrebarile ce se punu juratilor trebuie se sunte
asia: „Sunt juratii convinsi, ca cuventele de nata
de catra acusatoru se potu calificat in
adeveru asia precum le califica densulu?“

Asia dara acusatorulu este obligatu se denote
cuventele singuratece, care dupa a sa parere vetama
legile. Scopulu invederatu alu acestei decisiuni
este, ca acusatului se i se dea ocazie de a se
prepara pentru aparare. Dara acusa formulata de catra
procuror nu a inplinitu acesta
conditiune, si asia elu a lipsit upe acusatu de
beneficiu acordatu lui prin lege.

In catu pentru acusa, ca Baritiu ar fi numit
de auctor pe repausatulu preotu Ioanu Munteanu,
dn. Arz o resfira si o reduce la o contradicere
flagrantu cu ceea ce se vede tiparit, unde auctorii
se numescu si subscriu ei insii: Ioanu Margineanu si Constantiu Stezariu, prin urmare
in nici-unu casu altulu.

Mai incolo, acusa procurorului tine, ca acel
documentu coprinde unu delictu contra §-lui 302.

La partea essentiale a acestei assertiuni voi
reveni mai la vale; aci inse imi permitu a intreba:
Cine este responsabile in lini'a prima
pentru unu lucru tiparit? Fara indoiela
auctorulu! — Asia dara pentru-ce dn. procuror
n'au acusatu si pe auctor, pe care'l upe cunosc.

Sciu eu bine ca nu este de competenti'a mea
se acusa; sunt si departe de a lua la critica actulu
de acusa, de si ilu merita. Daca totusi me ocupu
si de acestu defectu alu lui, o facu numai din

causa ca se aratu, ca insusi dn. procuror, in
contradicere cu declaratiunea sa, nu afia delictulu
in coprinsulu acelui documentu, pe care auctorii
lui nu'l destinasera pentru publicare, ci celu multu
numai intru impregurarea, ca elu totusi s'a publicatu
(dupa treidieci de ani). Daca procurorulu ar fi
aflatu delictulu in insusi acelu articlu, atunci elu
trebuea nesmintit se acuse pe auctor, ceea ce
inse nu a facutu; asia dara a si recunoscutu, ca
pe densulu ilu sminti numai publicarea, pentru
care este in adeveru numai redactorulu responsi-
tioriu.

Asia dara noi avemu a face aci in lini'a
prima cu intrebarea, daca publicarea unui docu-
mentu scrisu inainte cu mai bine de ani treidieci,
este sau nu, o fapta demna de pedepsa. Dn. pro-
curor de statu cere dela d-vosta domni jurati, ca
se respondet la ea afirmativu.

Acesta intrebare inse este ca principiu,
de o importantia forte mare. Dn. accusatu avu
tota dreptatea, candu elu in apararea sa sustinu,
ca densulu publicandu documente istorice, nicidcum
nu a facutu politic'a dilei, nu s'a pusu alaturea cu
foile politice, nu s'au amestecatu in politic'a actuale,
ci le-a publicatu puru si simplu, ca ori-care altul.
Asia dara acusatulu face apellu la libertatea
sciintiei.

Cu totu acestea, dn. procuror de statu cere
dela d-vosta ca se condamnati pe acusatu, adeca
ca d-vosta se combateti si se negati dreptulu
sciintiei si libertatea de a cerceta. Pro-
curorulu cere acesta dela d-vosta tocma acuma si
tocma aici, unde, precum a observatu si acusatulu,
societatea istorica din Ungaria cu puçine dile mai
inainte fiindu representata prin membrii sei cei
mai de frunte, se folosi de dreptulu cercetarei.
Etu cere dela d-vosta, ca prin condamnarea ce
veti enuntia contra acusatului Baritiu pentru publi-
care de documente istorice, se diceti acelor omeni
ai sciintiei: Sciti ce? Stiu in voi'a vosta ca se
cutrierati archivele vechi si noue, aveti libertatea
de a stringe ca si albinele, multime de documente;
va fi inse vai de voi, daca veti cutedia se publicati
ceva din tesaurele aflate, pentru-ca s'ar potea in-
templa usioru, ca in acelu casu paragrafi cei forte
elastici ai codicelui penale, se ve apuce capulu in
reti'a (in ghiliu, in latiul) lor!

Eu sciu ca d-vosta domni jurati nu veti face
un'a ca acesta, dara daca ati face-o, atunci acei
omni ai sciintiei, acei istoriografi veniti din Un-
garia para la Sibiu, varu respunde subridiendu:
Bine, daca cetatienii din Sibiu pronuntia anathema
asupra sciintiei; daca ei voru se sugrume sciintia
prin paragrafii codicelui penale, — atunci noi totu
nu vomu inceta se adunamu documente si sciintia,
vomu si continua publicarea loru; dara cele adunate
pe aici nu le vomu publica in Transilvania nici
in Sibiu, ci in capital'a Ungariei, sau ori-unde
airea, pentru-ca ori-unde vomu merge, suntemu
siguri de onorific'a recunoscinta si multiamita a
lumei civilisate!

Sciu bine, ca onor. procuratura nega acelei
publicatiuni caracterulu de documentu istoricu.
Pentru-ce? Eu nu sciu, din causa ca on. procuror
nu a produs nici-unu temeu pentru negatiunea
sa. Asia dara trebue se cauta eu insumi vreun
argumentu. Si aci imi vine in minte, ca in con-
versatiuni private sa disu, ca acestu articlu de
aceea nu poate fi considerat ca documentu istoricu,
pentru-ca auctorulu seu inca totu se mai afia in
viatia. Eu inse sciu asia, ca in casuri de acestea
viati'a auctorului nu vine in nici-o consideratiune.
Nu cumva proclamarea independentiei Ungariei din
14 Aprile 1849 numai pentru aceea nu ar fi docu-
mentu istoricu, fiindu-ca Kossuth mai este in
viatia? Acestu documentu sa publicatu de nenum-
erate ori, si inca pe timpulu absolutismului celui
mai grosolanu, fora ca se fia pornit upe cineva
persecutiune asupra lui.

Apoi natur'a, calitatea istorica a unui docu-
mentu sau a ori-care scrieri nu se considera dupa
vechime si ani. Istoria este oricare evenimentu

complinitu, si ori-ce grupa sau suma de evenimente
care sunt in legatura unele cu altele; apoi una
din acelea grupe istorice este si nefericitul resboiu
civil din 1848/9. Totu ce se tine de acela si
ce intra in cadrul lui este istoricu; asia dara si
documentulu din Martiu 1849 despre care e vorba
aci, este istoricu. Natur'a sa istorica nu se schimba
intru nimicu prin aceea, ca elu stiu in legatura si
cu tempulu presentu, pentru ca trecutulu, prin ur-
mare ori ce istoria, stiu in raportu cu presentulu,
ca-ci acesta este fiul trecutului. Apoi tocmai
acestu raportu alu evenimentelor trecute catra cele
presente face, ca istoria se merite a fi invetiatu,
prin urmare ca se fia sciintia.

Mi se pare ca d. procuror va recunoscere,
ca o scriere despre resbelulu Curutilor compusa
in acea epoca, are caracterulu unui documentu
istoricu, fiindu-ca de atunci au trecutu 170 de ani.
Apoi eu cred, ca se afia din acea epoca destule
documente care semana ca ou cu ou cu celu in-
criminat astadi. In dilele Curutilor omorul si
jafurile fusesera pe atunci la ordinea dilei ca si in 1849,
si o imma doioasa potea se scria si atunci in tonulu
articoului incriminat; ca-ci adeca nefericirea
acestei sername tieri este ca ea au suferit
in cursu de secoli din caus'a multelor resboie
civile. Intrebu pe d. procuror, ca deca ar fi
a se publicat astadi vre-o epistola ca aceasta,
inse din anul 1707 sieu 1709, ar cita ore asupra
ei §. 302 din cod. penale? era deca nu, cu ce
dreptu trage densulu aci documentulu din 1849,
candu istoria revolutiunei de atunci este totu asia
complinita ca si a Curutilor? Din acesta causa
acusatulu are tota dreptatea, candu face apel la
libertatea sciintiei istorice.

Dar' nu numai libertatea sciintiei, ci si libe-
tatea pressei este aci pusa in pericolu. Dececa ar
fi cumva cu potentia ca acusatulu se fia condamnat
pentru acestu articolu, atunci dicu eu, ca a sosit
tempulu de a petitiona la dieta, ca se bine-voiesca a
ne scapa de acesta cursa pericolosa a libertatii de
pressa si se aiba bunetate a restaura censur'a, ca-ci
atunci omul invetiatu si neinvetiatu ar sci celu
puçinu ce este permis si ce este opritu.

Asia departe inca totu n'amu ajunsu. Judece
lumea cum va voi despre libertatea din Ungaria,
ca-ci atata totu va recunoscere, ca in acea tiéra
press'a este libera; ba inca si mai multu, ca se facu
adesea mari abusuri cu ea. Eu nu voi se me
ocupu aci pe largu cu starea pressei din Ungaria,
nici se citediu nenumeratele insuite aruncate cu
tota violentia contra regimului si a opositiunei; dicu
numai atata, ca astadi lectorii de diarie sunt dedati cu
tutunu forte tare. Citiramu cu totii mai deunadi unu
articolu alu lui Verhovay, in care se spunea ca
Kossuth a provocat de a dreptulu pe archiducele
palatinu Stefanu la inalta tradare, ca adeca rapindu
corona Ungariei dela regele Ferdinandu, se si-o puna
pe capulu seu, ca inse Stefanu dupa multa siovare
a refusat. Acesta anecdota vatema in modulu celu
mai brutale respectulu datoratu casei domnitore si
totusi nici-unu procuror nu s'au ocupat de dens'a.
Bine au facutu ca nu s'au ocupat; eu inse intrebu,
cum potu fi obiectu de persecutiune espressiunile
durerose ale unui jude locotenentu din anul 1849,
deca procurorii nu afia de lipsa a persecutat atacurile
indreptate asupra augustei case domnitore? Si adeca
ce stiu in acelu articolu?

Unu curieru descrie cu durere totu ce audise
si vediuse. Cu totu acestea noi aflam ca reflec-
siunile lui, de si cam bombastice si juvenile, sunt
totusi preste asteptare moderate. Nu cumva elu
provoca la resbunare? Si cine i-ar potea inputa
acesta dupa cele ce vediuse? Elu inse n'au pro-
vocat la resbunare, ci totu ce facu in du-
rerea sa sufletescu au fostu, ca se dea espressiune senti-
mentelor sale, apoi acelea nu cadu subt §. 302 cod.
pen. carele tine ca numai iritarea la vrajmasii contra
nationalitatilor merita pedepsa. Apoi elu nu irita pe
nimenea, ci denega numai increderea catra unguri.
Ei bine, lips'a de incredere nu o traduce niminea
cu hostilitate.

De aceea eu sustinu, ca aci nu este nici unu casu de delictu si ca acusatulu nici chiar' atunci nu ar fi comisu delictu, candu ar fi scrisu elu insusi astadi acelu articolu. Asia dara despre culpabilitate nu poate fi nici o vorba, candu ceea ce publica elu este numai unu documentu istoricu in interesulu scientiei, pentru care nici-decum nu este responsabilu. Nu pociu incheia pana nu voiu reflecta la o impregiurare, pe care d. acusatul o desvolta pe largu si spre convictiunea tuturor. Elu au demonstratu ca documente istorice de natur'a acestuia s'au publicat si pana acum forte desu si ca nici unui procuror de statu nu i-au trecut prin minte a le persecutá. D-lu procuror de statu nu poate obiecta, ca acele carti si scrieri s'au tiparit in alte districte judecatoresci si ca densulu n'are a respunde pentru alti procurori de statu. Eu inse i voi citá lui unu documentu tiparit in acestu districtu judecatorescu si in aceeasi fóia periodica in care afla densulu documentulu incriminat. Toemai in Nr. 23 alu „Transilvanie“ din a. 1878 la pag. 278 se afla raportulu prefectului Solomonu, in care se citescu acestea (citesce):

Osztrák ármány Ferdinand
Karl, Frantz, Albert, Steffo, Lajos,
Zsofia-Zsafia, Jelasits, Rajásits
Simonits, Burlis

Urban, Hurban, Blomberger. . .

Procurorulu sare in vorba a operatoriului si nu mai sufera se continue.

A d v o c a t u l u a p e r a t o r i u l u : Eu constatau ca dreptulu de aperare in acestu casu ca si in altele este violatu.

P r e s i e d i n t e l e : Eu te invitu ca se lasi la o parte totu ce nu se tine de lucru.

A p e r a t o r i u l u : Eu credu, ca nici-odata n'am fostu mai aproape de obiectu decat tocma acum. Versurile satirice aci, din care se citi o parte, au a face catra capetu si cu nationalitatile nemagiare si nu este nici o indoiela ca vatema greu pe membrii casei domnitore. Credu, ca d. procurorul au avutu temeiuri bune ca se nu persecutedie pe acusatulu din caus'a publicarei acelei satire din a. 1849; dar' apoi cu ce dreptu ilu ia la gona pentru celalaltu documentu tiparit indata pe pagin'a urmatore? Numai pentru ca i s'a parutu ca ar fi in contra natiunei magiare? Atunci densulu se fia dreptu pentru ambele parti.

In fine mai am inca numai una de observat. Acusatulu a spusu si pana acum, ca dn. procurorul a denuntiatu in acesta cestiune de pressa si la judecatoriu competenta din Brasovu, acusandu'l lu ca elu ca redactoru alu foiei periodice „Transilvanie“ se occupa de politic'a dilei, fóra a fi pusu cautiune (2500 fl. v. a.), ceea ce este contra programei ei; dara judecat'a din Brasovu a respinsu acus'a procurorului, pentru-ca au aflatu ca cele publicate nu sunt altu-ceva, decat documente istorice.

Provocandu-me si la acesta sententia, asteptu cu tota securitatea, ca d-vóstra onorabili domni jurati veti pronuntia acquitarea acusatului.

P r o c u r o r u l u d e s t a t u I o a n u D e e s y (mai antaiu unguresce, apoi nemtiesce.) Acusatulu a disu ca acus'a nu are nici-unu intielesu, ca-ci i lipsesce ori-ce substratu (causa, obiectu). Din contra, eu sunt convinsu ca acea publicatiune merita pedepsa indoita: 1. ca delictu in contra legei de pressa, ca-ci nu a pusu cautiune (ca pentru foi politice); 2. ca delictu in sensulu §-lui 302 din codicile penale. Nu este exactu ca acea publicatiune ar fi unu documentu istoricu, ca-ci de ar fi documentu, ar fi trebuitu se se tiparésca cu litere cirilice. Apoi nici ca este de vreo valóre. Acea scrisore fu aruncata din bibliotec'a dela Beiusu ca charteia de nimicu. Deci ne fiindu ea de nici-o valóre, urmádia ca s'a publicat cu altu scopu.

Totu asia nu este adeveratu, ca actulu de acusa ar fi redactatu in contra instructiunilor. Eu am denotatu cuvantele „Mongoli“, „Barbari“. Nu este vin'a procurorului, ca intrég'a scrisore este plina de insulte. Aparatoriulu nu are dreptu se traga pe procurorul la respondere, pentru-ce nu a intentat procesu auctorilor. Locuint'a propriului auctor Margineanu, nu este cunoscuta, celalaltu nu avuse de scopu a publica scrisorea aceea. Totu asia si-a justificat si comitetulu asociatiunei procedur'a sa, si din acea causa sistasemu persecutiunea contra lui. Observarile facute despre alte publicatiuni nu au a face cu acesta. De altumentrea eu sunt datoriu numai superiorilor meu cu respondere, si nici-decum aparatoriului.

Articolulu incriminat nu coprinde numai lipsa de incredere, ci inteligent'a romanescă e provocata, ca nici in viitoru se nu dea man'a cu ungurii. Aceasta publicatiune s'a facutu cu scopu, ca tocma

acuma se abata pe romani dela manifestatiuni amicabili facia cu magiarii. Daca redactorulu ar fi scrisu la acea publicatiune vreo nota mustratore, atunci procuratur'a nu ar fi ridicatu acusa contra lui. Deci eu ve rogu ca se enuntati, ca acusatulu este culpabile (vinovatu). Propunerea mi-o dau in scrisu si ceru ca se se alature la protocolu.

P r e s i e d i n t e l e c a t r a a c u s a t u l u : D-ta vrei se mai observi ceva?

A c u s a t u l u G e o r g i e B a r i t i u : Voiescu si trebuie se mai dicu ceva, inse forte pe scurtu! Dn. procuror combate valórea istorica a acestui documentu. De asiu fi potutu eu prevede una ca aceasta, atunci nu asiu fi intardiatu unu momentu a cere de timpuriu, ca se fia invitati si ascultati aici cativa barbati competenti, istoriografi de profesiune. Se poate ca unii profesori din Beiusu despreteindu acestu tomu (arata pe mesta) plinu de asia numite Miscellanea, l'au aruncat afara din biblioteca, dara colegulu densilor Teodoru Rosiu l'a sciutu pretiui si l'a luat la sine. De altumentrea eu sunt prea convinsu, ca de ar apuca acelea Miscellanea, acea colectiune remasa dela pop'a Muntenu pe man'a unor istoriografi de nationalitate magiara, aceia aru asta in elu de siguru documente de mare importantia aru sci pretiui si valórea acestui incriminat. Ci acum acestea s'au trecutu.

Mai atingu inca numai o impregiurare. Dn. procuror imi cercetéda consciint'a, me arunca in prepusu dicindu, ca daca asiu simti eu altumentrea, asiu fi scrisu vreo nota mustratore la acea publicatiune. Aci ve rogu onorabili domni jurati, ca se me puneti sub scutulu si apararea §-lui 11 din codicile penale, in care se coprind curatul, ca nimeni nu poate fi trasu la respondere pentru idei si scopuri intime. De altumentrea eu am unu trecutu de 41 de ani in calitatea mea de publicistu. In cele scrise si publicate in acestu lungu periodu alu vietiei mele, ideile si opinioanele mele stau la lumin'a dilei, convictiunile mele sunt cunoscute, ca si cum le ai citi din orice carte deschisa; pe acelea eu nu le asiu mai potea ascunde, nici altul nimeni. Eu sunt prea departe de a mi le renegá vreodata; voi mori cu ele in liniste sufleteasca perfecta.

Credu domnii mei jurati, ca voi fi ascultatu intru a mea rogare, ca se fiu acquitatu.

A p a r a t o r i u l u A l b e r t A r z d e S t r a u s s e n b u r g : Combate mai antaiu scopulu procurorului de a-si da propunerea sa in scrisu, ca-ci dupa §. 66 alu procedurei, in procesele de pressa totulu trebuie se decurga prin graiulu viu; era mai pe urma inchiaie pledoari'a sa cu urmatorele reflexiuni agere:

Procurorulu tine ca acelu documentu nu ar fi de nici-o valóre, din cauza ca directiunea gimnasiului dela Beiusu nu l'ar fi lasatu in biblioteca. Apoi ca acestu casu nu ar fi celu de antaiu, candu ómenii nu afla, nu descopere diamante. Cu aceasta nu voi se dicu ca tocma documentulu acesta ar fi diamantu. Inse tote cercetarile istorice trecu prin doue stadii: 1. Adunarea de materialu si de documente; 2. critic'a acelui materialu si defigera valorei lui. Era apoi despre acestea parerile potu se differa. Eca de ex. in archivulu societatiei transilvane pentru cunoscintia patriei, se publicara cataloge de ale studentilor sasi de pre la universitatile germane din vénurile trecute; unorli se parea ca acelea n'au nici o valóre; candu din contra barbatii intielepti, istoricii de profesiune, le pretiu forte susu, si cu totu dreptulu.

Daca dn. Baritiu ar fi avutu de scopu se agitatie, ar fi publicat acelu documentu in vreunu diariu politicu, era nu in o fóia scientifica. Aceasta i-ar fi fostu cu atatua mai usioru, ca-ci si elu este redactoru alu unui diariu politicu. Totu asia de curioasa este si opiniunea ceealalta a procurorului, ca daca acelu actu era se fia consideratu ca documentu, trebuie se se fia tiparit cu litere ciriliane si se nu obvina abateri dela originalu. Cu aceasta dn. procuror nu a demonstratu nimicu. De altumentrea dn. Baritiu nu veduse pana astadi originalulu, decat numai copia tramisa lui dela Beiusu.

Dn. procuror pretinde ca acusatulu se fia scrisu vreo nota mustratore, si fiindu-ca elu nu a facutu acesta, merita pedepsa. Daca ar fi asia, atunci ori-ce processu de pressa ar fi preste potintia de a se mai intenta, ca-ci atunci ori-ce redactoru s'ar ingrijii, ca publicatiunile pericolose se le apere cu cate o nota. Tocma din contra, eu din nescrierea unei note inchiaiu, ca acusatulu e vinovatu. Deci ve rogu domni jurati, ca se lu declarati de vinovatu.

Dupa acestea presiedintele resuma pe scurtu concertatiunea, apoi pune juratilor trei in-

trebari: 1. Daca este G. Baritiu acela, care a publicat in „Transilvania“ Nr. 23 documentul incriminat; 2. daca acea publicare coprinde agitatiune contra natiunei magiare, si daca ea cade sub decisiunea §-lui 302 din cod. pen.; 3. daca Georgie Baritiu este culpabile.

Dupa ce presiedintele reflecta pe jurati la datoria lor si le dete din actele processului cate se ceru in sensulu §. 75 din procedura de pressa, densii se retraseru in sal'a de consultatiune.

Dupa restimpu ca de 20 minute juratii s'au intorsu in sal'a de audientia, era dn. Fr. Fröhbeck presiedintele alesu ad hoc de catra jurati, enuntia in numele tuturor juratilor, inaintea lui D-dieu si in conscientia, ca juratii cunosc in unanimitate pe acusatulu de vinovatu.

Atunci presiedintele si colegii sei scolaudu-se de pre scaune, declarata, ca Georgie Baritiu este acquitatu, adeca liberatu de acus'a procurorului.

Transilvania.

— Sibiu 1/13 Septembre. (Sciri locali). Cu ocaziunea tergului de tiéra ce se tine aici tocma in dilele acestea — unul din cele trei anuale, — dupa calduri mari ce avuramu, se incepura de alaltaeri ploile spre marea bucuria nu numai a economilor, ci si a celorulalte clase ale societatii. Despre resultatele tergului vomu vorbi cu alta ocazie; acum insemnamu numai pe scurtu, ca pretiurile cerealierilor totu se mai tinu susu, si se vedu de ex. grâu, ce e dreptu forte frumosu, pe care se cerea 8 fl. v. a. de hectolitra. Intr'aceea sciri economice prea interessante din Transilvania se potu ceta in fóia „Economulu“ dela Blasiu. De siese ani incóce, de candu calea ferata trece si pe la Blasiu, acelu cuibuletiu de orasiu cunoscutu mai inainte numai pentru mitropoli'a, monastirea si institutiile sale de invietatura, ajunse dintr'odata si la rangul unui emporiu economicu. Regiunea preste care curgu riurile Ternav'a mica si mare, este din cele mai manose in Transilvania, si in acesti doua ani din urma se facuta bucate multe, era fiindu ca cum dice si „Economulu“*) executorii stritorédi pe locitorii, era speculantii o sciu acesta, asia la gar'a Blasiului se incarca neincetatu cereali, mai ales grane asia, catu numai in lun'a Augustu se transportara de acolo preste 100 de vagone (caroie) incarcate pentru Ungaria. O de si-ar cunoscere odata si locitorii romani ai Blasiului si cei din tinutu a de verate loru interesu. De altumentrea ni se asigura, ca multi au inceputu a-si frecă bine ochii si a scuturá orice indolentia. Era neasemnatu mai bine, daca incepea multu mai inainte.

— Tinerimea scolastica se aduna din tota partile tierei pe la scole. Aici in Sibiu cea mai mare cencurentia se vedu la scolele militare si la institutulu pedagogic si teologicu gr. res., unde din anul acesta inainte toti candidatii se voru tinea in internat, carele se largi forte bine prin cumperarea unor case vecine, inpreuna cu gradin'a din fundu. La scolele militare de cadeti in cursurile de patru ani audim ca ar fi si tineri romani preste cincideci. Forte bine facu parintii ca isi dau pe fiii loru la scole militare, si noi din partene vomu recomandá totudeauna cu tota convictiunea si cu totu adinsulu acesta cariera nobila si respectata, fara care in secolul nostru nu poate se existe nici unu popor, precum nu a potutu nici odata, decat doar numai in sierbitute umilitorie si amara.

— La cursulu de drepturi mergu multu mai puçini decat odiniora; caus'a este prea inederata; dara bunu e D-dieu, va disparea si acesta blasfemata vreodata.

— Comitetulu Asociatiunei transilvane pentru literatura etc., tinu dilele acestea vreou doue siedintie interesante, in care se dispuse executarea precisa a tuturor concluselor adunarei generale dela Seghisióra, se luara mesuri definitive pentru publicarea Analelor, inpartirea ajutorielor la tinerii professionisti, regularea burselor, a bibliotecii, mesuri preparative pentru espozitii si pentru convocarea sectiunilor.

Corespondentie particularie ale „Observatorului“.

— Din Maramuresiu, 4 Septembre st. n. 1879. (Limb'a romana persecutata. — Destituire. Urmarile petitiunei Maramuresienilor. — Cestiuinea denumirei Vicariului.) Injurii cu cari inamicii Romanului atacau dreptulu lui in urmarea petitiunei sióde a romanilor din Maramuresiu, s'au mai sporit si indesatu. Ei nu de multu, precum scie lumea, au petitionat pentru introducerea limbii ungurescii in scolele confessionali si romanesci in contra yointei poporului,

*) In „Economulu“ Nr. 14 se vede o invietatura forte intelepta despre comassari.

natiunei si a bisericiei natiunali, — numai că se faca pe voi'a compatriotilor unguri. Si ce au ajunsu? Au ajunsu atata, că prin acea petitiune auctorisara pe altii, că se continue a lovi, treptat si mai departe tōte drepturile ramanului si inca aici intr'o mesura mai mare decâtua ariea, pentru că maramuresienii au laudat pre compatriotii nostri si le au multiamitit in petitiunea cea faimosa, dicind că totu binele ne vine dela ei. etc.

Asia dara adversarii vediendu slabitiunea si neintelegerea ce domnesce intre ómenii din Maramuresiu, acolo au si inceputu a lucra cu mare energia, a inchiaé chiaru si unele legaturi pre cari administratiunea trebuie se le pazescă că pre unele ce legea sanctionata a tieri la are sub scutulu seu; că legea e preste administratiune.

Nu sunt inca trei ani, decandu catedr'a de limb'a romanésca dela preparandi'a de statu din Sageti (Szigeth) s'a desfintiatu, éra religiunea s'a poftită că se se propuna si romanilor de confessiunea gr.-cath. in limb'a ungurésca.

Romanii au suferit acésta injuria că nisce oi, numai de frica, că nu cumva se le fia trasa la vreo indoiea patriotismulu. Au tacutu si atunci, intocma cum tacu si tacura in alte multe casuri. Compatriotii nostri au maersu mai departe.

E de insemnatu, că catedr'a pentru limb'a romana a fostu sustientuta prin unu contractu legatu cu gubernulu atunci, candu s'a desfintiatu preparandi'a romana din Sageti si in loculu ei s'a infinitiatu cea de statu. Totu atunci profesorulu romanu dlu Ioanu Busiti'a, care inainte de aceea a condus cátiva ani preparandi'a romanésca, s'a invoită că se remana definitiv profesorul si la preparandi'a de statu.

Precum diseiu, limb'a romana s'a stersu din preparandi'a dela Sageti si toti cei chiamati si obligati a reclamá contra exilarei limbei romanesci dela acelui institutu, au tacutu la vederea acelei nedreptati.

De aici urmădia, că dascalii de nationalitate romana, cari esu din acea scóla pedagogica, nu mai potu sci romanesc, prin urmare chiaru ei nu voru mai potea vorbi romanesc cu scolarii.

In urmarea petitiunei odióse, inspectorele scolasticu, care oprise propunerea limbei romanesc, a mai opritul estu-timpu si pre inventatori adunati la cursulu suplementariu in Sageti de a conversá romanesc or la ce convenire. Si toti au tacutu, numai in ascunsu au murmurat spundu'si indignatiunea unulu altuia.

In urma cu incepertulu anului scolasticu de acum profesorulu J. Busitia care fusese definitive numitu de profesor la preparandia — sa destituitu si pusu in disponibilitate prin rescriptu ministeriale datu catra inspectorele scolastecu, sub cuventu că postulu unui profesorul au devenit de prisosu.

Aceste si altele sunt urmarile patriotismului maramuresienilor.

Asia mergu pe la noi trebile. Astazi unulu, māne altulu.

Numai atata mangaiare ne mai remane, că tocma prin asemenea proceduri romanii incepu a se descepta si a dice că este ó'r'a suprema, că se fumu si noi unulu pentru toti si toti pentru unulu.

Mai au maramuresieni o cestiune de mare insemnatate pentru venitoriu loru, si aceea este denumirea nimerita a viitorului vicariu alu Marmatiei. — Unii cari facu cause comune cu cei de alta lege, se fatarescu in totu modulu, că si cum ei ar crede, că straini aru avea aici dreptu de a denumi unu superintendente, éra nu episcopulu; — le vine al socotela a placé calvinilor si de la episcopu a pretinde o denumire in cercu restrinsu.*)

Marius Aetius.

Romania.

— Atatu din capitala, cătu si din diverse parti ale tieri avemu destule sciri interesante.

In fine afurisită cestiune evreiésca, octroata si impusa Romaniei prin tractatulu dela Berlin, de poimane 3/13 inainte se va pune in desbatere parlamentaria dupa tōte forme. Intr'aceea dn. Vas. Boerescu ministrul de externe se asteptă in capitala pe astazi sambata, venindu dela Rom'a, dupace caletorise la Vien'a, Berlin, St. Petersburg, Paris si érasa la Vien'a, atatu in caus'a evreiésca, cătu si in altele. Ori-cătă faime sinistre au latitu diariele evreesci asupra acelei caletorii diplomatic, noi credemt totusi că aceea va fi avutu resultate bune. In totu casulu suntemu convinsi, că natiunea romana va sci se'si apere existenti'a sa, patri'a, nationalitatea si drepturile sale suverane asupra pamantului ingrasiatu 1800 de ani cu sangele si cu osementele strabunilor sei. Este minciuna nerusinata că dn. Boerescu ar fi facutu cea mai mica promissiune vreunui evreu sau aliantie loru. Este inse prea adeverat, că aliant'a israelita universale prin cabalele si intrigele sale au asternutu forte reu jidovimei din Romania

*) Ar fi multu mai bine, pentru natiune si biserica, daca renegatii dvóstra ar urmá cum dice scriptur'a: „Ceea ce faci, fa curendu." Cu o óra mai inainte se se declare esiti pentru totudeaua din sinulu natiunei romanesci, apoi fia macaru si toti romanii din Maramuresiu si Satmaru. Daca le este sau frica, sau si rustne a se numi romani; daca nu mai cunoscu limb'a materna si nu cutédia se tina pe mesele loru nici-unu diariu si nici o carte romanésca, că nu cumva vediendu-le vreunu unguru, se'si compromita positiunea, se se faca de ura cu ungurimea, — atunci ce mai incapătatea si vaituri? Se aliba celu puçinu atatu restu de barbatia, că se spuna curat: „Me temu, nu'mi dà man'a se mai fiu romanu, că se nu moriu de fóme." Dara atunci nici prescrica romanésca se nu mai manance, nici burse si salariu din pungi si fonduri romanesc se nu mai pretinda. Red.

pentru vécuri inainte. De pre acuma se iau tōte mēsurile national-economice spre a neutralizá tōte planurile plasnuite pentru nimicirea patriei si natiunei romanesci prin jidovi, si speram că dn. (H.) dela Brasiovu nu va mai avea ocasiune de a inferá in frunte pe proprietarii din Moldov'a cu criminal'a fapta, că ei ar fi aceia carii au datu pe poporul romanesc in arenda jidovilor pentru unu venit de preste 400 mii de galbini pe anu.*)

Dupa informatiuni oficiale venite din tōte 35 districte ale tieri despre rezultatele recoltei se constata de ajunsu, că aceea in Moldov'a fu mai preste totu buna si fórtă buna, éra in Munteni'a numai in districtele de către Moldov'a e abundantia de cerealii; in alte optu s'au facutu grâne bune, dara papusioiu va esi numai cătu le va ajunge locuitorilor preste anu. Din contra de alungulu Oltului si preste totu in cele 4 districte din Olteni'a findu secet'a fórtă mare, lips'a de bucate va fi fórtă simtita; in se camer'a si gubernulu ia tōte mēsurile adeverat parintesci, pentru că acea lipsa se fia inplinita cătu mai curendu pe calea ferata cu pretiuri moderate, nesuferindu că lipitorile se suga sangele poporului. 34 deputati cu dn. G. Chitiu in frunte pusera dilele trecute o motiune pe més'a camerei, că gubernulu se fia auctorisatu a deschide unu creditu de bani in favórea comunelor lipsite. Se mai ivi si unu altu proiectu de lege: a vinde locuitorilor satenii parti de căte: 10—12 pogóne din dominiele statului, cu pretiuri moderate si pe langa platire in rate. Hei! Unde este o banca rurala?

Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romana si cultur'a poporul romanu.

Nr 194

Processu verbale

al adunare generale a XVIII a tenuata la Sighisiór'a in anulu 1879 sub presidiulu dlui vice-presedinte Jacobu Bologa.

Siedint'a I din 22 Iuliu, 3 Augustu.

Dupa finirea sansei liturgie inpreunata cu chiamarea spiritului santu, in biseric'a romana din locu, membrii Asociatiunei adunandu-se in numeru frumosu, in sală din cas'a urbei destinata pentru tienerea siedintelor, la propunerea dlui Anania Trimbitiasiu, tramtuit din sinulu loru o deputatiune de 6 (Sim. Balintu, J. M. Moldovanu, N. Strevoiu, C. Nicolau, J. Romanu, si A. Horsia) spre a invită pe dlui v.-presedinte la siedinta, carele intrandu intre numerose acclamatiuni de „se traiésca" si ocupandu loculu presidiului, deschide siedint'a la 11 óre prin o cuventare acomodata, care fu ascultata cu deosebita placere si se acclude processul verbale sub A.

Dupa deschiderea siedintiei ia cuventul protopopulu din Sighisiór'a Zacharia Boiu senior si in cuvinte calduróse binecuvantéza adunarea, esprimendu bucuri'a Romanilor din locu si giuru, pentru că s'a alesu Sighisiór'a pentru tienerea adunarei generale de est-timpu. Acesta cuventare se acclude sub B.

I.
Presidiulu propune alegerea a trei secretari ad hoc.

Se alegu prin acclamatiune Z. Boiu jun. protop., Joanu Popa adv., si A. Horsia notariu publ. r.

II.
La invitarea presidiului D. secr. II. Dr. Jos. Hodosiu dà lectura raportului comitetului Asociatiunei despre afacerile din anulu 1878/9.

Acestu raportu aclusu aci sub C. asculandu-se cu incordata atentie, se transmite comisiunei pentru propuneri, care se va alege inmediatu.

III.
Inainte de a se continua lucrările, presidiulu incunoscintiéza adunarea despre inceatarea din vietia a membrilor asociatiunei: Dr. Nicolau Stoia si Sava Popoviciu Barcianu, si o invita a dă espressiune parerei sale de reu, pentru acésta perdere.

Adunarea isi manifesta parerea sa de reu prin scolare.

IV.
Conformu programei, cassariulu Asociatiunei C. Stezariu dà cetire raportului seu despre starea fondului Asociatiunei si a fondului Academiei, dupa care celu dintai este de 73,932 fl. 60 cr. éra alu doilea de 16,555 fl. 89 cr. aratandu-se unu crescamentu la fundul Asociatiunei de 3.207 fl. 23½ cr. si la fondulu Academiei de 1,059 fl. 46½ cr.

Acestu raportu se transpunere comisiunei pentru revederea ratiociniului.

V.
Se prezenta raportulu bibliotecariului despre starea bibliotecei si a celorulalte colectiuni ale Asociatiunei.

Se predă comisiunei pentru propuneri.

VI.
Presiedintele dà cetire telegramelor salutatóre dela Redactiunea foilor „Amicul familiei", „Predicatorul", „Cartile sateanului romanu", asemenea dela imprimari'a „George Lazaru" din Gherl'a, apoi dela mai multi óspeti de cura din Valcele si in fine dela „Romanii oradieni."

*) A se vedé seri'a de articoli in „Siebenbürgisch-deutsches Tageblatt" Nr. 1740—1742.

Adunarea le primește cu viue aclamatiuni de „se traiésca".

VII.

Revenindu la ordinea dilei statorita in programa, presidiulu invita adunarea a alege comisiunile prevedute in programa punctu: 6—9 incl.

Se alegu prin acclamatiune:

1. In comisiunea pentru revederea si examinarea fondurilor si a ratiociniului pre a. 1878/9: Ales. Micu, Patr. Barbu si Constan. Nicolau.

2. In comisiunea pentru incassarea de tacse dela membrii noi: Demetru Moldovanu Joanu Siandru si Demetru Pertia.

3. In comisiunea pentru esaminarea budgetului si propunerile privitoare la acesta: J. M. Moldovanu, Gedeonu Blasianu, J. Romanu, Dr. Aureliu Murasianu si Dr. G. Vuia.

4. In comisiunea pentru propuneri: Simeonu cav. de Balintu, Dionisiu Chendi, Nic. S. Negruțiu, Nicolae Strevoiu si Anania Trimbitasiu.

VIII.

Presiedintele anunta urmatorele intrate:

1. Rogarea protop. Jacobu Lugosianu si a inteligenției romane din Turd'a si giuru, pentru a se decide tienerea adunarei generale proxime in Turd'a.

2. Cererea lui Joanu Dimitrescu inventatoriu primariu si preotu si a lui Alexiu Latesiu inventatoriu norm. din Lapusiuungurescu, pentru unu ajutoriu de 200 fl. pentru scol'a rom. gr. cat. principală de acolo.

3. Cererea lui Petru Emiliu Prodanu fostu profesor la gimnas. din Bradu pentru votarea unu ajutoriu.

4. Cererea Tofalenilor espozessiunati pentru a se incunoscintia că predatul-a 1000-a de fl. donati de densii Asociatiunei?

1. Se tramite comisiunei pentru propuneri.

2. Se transpune comisiunei pentru esaminarea budgetului.

3. Se predă comisiunei pentru esaminarea budgetului.

4. Se transpune comisiunei pentru propuneri.

IX.

D. Anania Trimbitasiu adresá presidiului urmatorele interbelatiuni:

1. Ce e cau'a, că in anii din urma nu se espereaza la timpulu seu certificatele pentru scaderea pretiurilor de bilete pe linile calilor ferate pre sam'a membrilor Asociatiunei?

2. Sectiunile scientific ale Asociatiunei nóstre s'au infinitatuita inca din Iuuiu 1878. Ce e cau'a de aceste sectiuni nu s'au convocat si nu au lucratu nimic'a pan' acum?

3. Ce a intreprinsu comitetul central, pentru reinnoirea respec. solicitarea acelor despartiente, cari dupa raportulu secretarului n'au lucratu nimic'a spre inaintarea intereselor Asociatiunei?

Apoi face urmatorele propuneri:

1. Adunarea generala statoresce principiulu, că de acum inainte se se distribue stipendie si ajutorie din partea Asociatiunei numai la atari individi, cari se voru cresce anume pentru inaintarea literaturei, séu pentru inmediat'a propagare o culturei intelectuali si industriale la poporul romanu.

2. Adunarea generala decide a se scrie premie pentru studii culturale.

3. Adunarea generala decide a se scrie premie pentru opuri, in cari se voru pertracta in stilu poporului cestiuni culturali, intelectuali si industriali.

4. Adunarea generala decide că atari opuri, séu si altele, ce se voru asterne comitetului Asociatiunei, fiindu aceste censurate si primite din partea sectiunilor scientific ale Asociatiunei, se se tiparésc si edea cu spesele Asociatiunei si se se distribue cu pretiu catu se pote de moderat.

5. Adunarea generala decide a se face pasii necessari la inaltulu regim si la prea onorate ordinariate metropolitane, că: spre reslatirea culturei industriale se se infinitie in diferitele tienuturi a le patriei scole industriale.

6. Adunarea generala decide a se starui, că la cele mai de frunte scole poporali confesionali se se aplice docenti si docente pentru diferitele ramuri ale industriei de mana si de casa.

7. Adunarea generala decide de a se engagiá docenti pelegrinanti pentru economia de campu, cari voru instruá in diferitele tienuturi ale patriei in economia rationala, in pomaritu si in viniaritu.

D. Trimbitasiu isi motivézia aceste propuneri intr-unu discursu ascultatu cu atentie.

In privint'a interbelatiunilor presiedintele declara, că va respunde la ele in decursulu siedintelor; éra propunerile facute se transpunu comisiunei pentru propuneri.

X.

D. Nicolau Strevoiu in numele Brasovenilor, face propunerea, că adunarea se decida, că urmatorea adunare generala se va tineea in Brasovu.

Se tramite comisiunei pentru propuneri.

Cu acestea presiedintele declara siedint'a I inchisa si anuncia siedint'a urmatória pre mane 4 Aug., 23 Iul. la 9 óre, punendu la ordinea dilei obiectele arataate in programa.

D. U. S. la 2½ óre d. m.

Augustu Horsia m. p., secretariu ad hoc.

(Va urmá).

